

קדושת השבת

יו"ל ע"י תלמידי כ"ה ח' בת"ת "קדושת לוי" בית שמש

פרשת חיי שרה חשון תשס"ח שנה ב' גליון מס' 6

זמני השבת

אופק בית שמש
לפי הלוח היו"ל ע"י "עזרת אחים"

הדל"ג 4:13

מוצ"ש 5:27

ר"ת 6:05

דבר המערכת

בא בימים

ה"שפת אמת" זיעועכ"י נסתלק כבן חמישים וארבע. בדרך חזרה מן ההלוויה אמר בנו מ"מ הרה"ק ה"אמרי אמת" זי"ע לאחיו הרה"ק רבי משה בצלאל זי"ע אבינו ז"ל זכה לאריכות ימים התפלא רמ"ב ושאל: איך אפשר לומר אריכות ימים על חיים קצרים של חמישים וארבע שנים ענה לו האמרי אמת: לא אמרתי הרבה ימים אלא אריכות ימים, שימיו היו ארוכים ומלאים בתורה ועבודת ה' ולא נתבזבוזו לריק.

וזה מרומז בפסוק ואברהם זקן בא בימים שהביא את כל ימיו אתו, ולא חסר יום אחד מהם, וכבר אמרו צדיקים בדרך צחות על הפסוקים בעשרת הדברות:

"ימך על האדמה אשר ה' אלקיך נותן לך – לא תרצח" לא לרצוח את הימים אלא לנצלם לתורה ומצוות ומעשים טובים.

שבת שלום
המערכת

עלון קדושת השבת

יו"ל ע"י תלמידי כ"ה ח'

תלמוד תורה "קדושת לוי"

ע"ש הרה"ק מברדיטשוב זי"ע"א

רחוב רבי מאיר בעל הנס 8 בית שמש

טלפון: 02-9921057 פקס: 02-9921058

© כל הזכויות שמורות

נא לשמור על קדושת הגליון

פנינים יקרים

וה' ברך את אברהם בכל (כד א')

הצדיק האמיתי אינו מתפלל רק על עצמו כי אם על כולם ואף אם הוא מתברך הרי אין זה נחשבת ברכה בעיניו אם כולם לא נתברכו איתו יחד, ממילא כשרוצים לשלוח לצדיק ברכה מן השמים הרי בזכותו יש לברך גם את כולם, זו כוונת הכתוב "וה' בירך את אברהם בכל" השי"ת בירך את אברהם בזה שבירך את הכל רק לאחר שנתברכו הכל נחשבה ברכתם זו לאברהם כברכתו שלו.

(קדושת לוי)

ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך (כד נח)

אלך מעממי ואפי' אנכס רועים (רש"י)

כיצד יאה לה לרבקה לדבר כלפי הוריה בצורה כזו שיש בה מקצת מעוות פנים וחוסר צניעות?

ברם רבקה אמרה כך הלא נכחתם לראות כי אבי בתואל מת על אשר לא הסכים לכך וא"כ הרי בסופו של דבר אאלץ ללכת אפי' אם לא תרצו שכן מן השמים יכריחו אתכם להסכים ומוטב שלא תמנעוני מכך.

(באר מים חיים)

ויצחק בא מבוא באר לחי רואי (כד סב)

תמיד היה יצחק מדקדק עם עצמו כחוט השערה והי סבור כי עדיין איננו ראוי למדרגה של "לחי רועי" - לראות את ה' יתברך עין בעין והיה מכין תמיד את עצמו להגיע למדרגה הזאת וזה הפירוש בא מבוא באר לחי רואי הוא עמד בהכנותיו כדי להגיע לבאר לחי רואי

אבל לאח"מ כאשר ויברך אלוקים את יצחק וכבר השיג את המדרגה וע"ז נאמר וישב יצחק עם באר לחי רואי שכבר היה יושב במנוחה כיון שידע שהשיג את אשר ביקש.

(קול שמחה)

וירץ לבן אל האיש (כד כט)

למה רץ ועל מה רץ והי כלאות את הנזס אמר עשיר הוא ונתן עיניו צממון (רש"י)

אמרו חכמינו פסיעה גסה נוטלת ממאור עיניו של אדם (ברכות מג) וזהו אשר שואל רש"י למה רץ ועל מה רץ הלא עיניו עלולות להתכחות מחמת ריצה יתירה? והתשובה היא נתן עיניו בממון כ"כ היה להוט אחרי הממון עד שהיה מוכן לתת את עיניו בעדו.

(שני המאורות)

ומגדנות לנתן לאחיה ולאמה (כד נג)

שהניח עמו מיני פרות של ארץ ישראל (רש"י)

והלא הלכה היא שאסור להוציא פירות מארץ ישראל לחו"ל אלא הרי אמר רש"י (לעיל פסוק מב) כי קפצה לו הדרך לאליעזר וביום אחד הגיע למחוז חפצו וממילא נשארו אצלו הפירות שלקח איתו כדי לאוכלם עד שיגיע לגבול הארץ אגב הליכה רגילה.

(אדמו"ר רמ"א מגור ז"ל)

ראשית חכמה יראת ה'

משל:

סוחר גדול ששכר עגלה לנסוע ליריד ישכר עגלון בהתחלת הנסיעה נדהם הסוחר שראה שעגלון השכור אלם חזר מהר אל בעל העגלות במלא כעס וצעק עליו איך התחצפת אלי ורימת אותי שנתת לי עגלון אלם הוא לא ידבר איתי מאומה בדרך ומה העשה?

ענה לו בעל העגלות ומה יקרה אם אינו מדבר איתך אם ישתעמם לך אתה בעצמך תדבר אליו התמרמר הסוחר וצעק הרי אני לא מכיר את העיר ואיך אני ידע אם כבר הגענו לעיר ובאיזה מקום צריך אני לרדת?

ענה הממונה לזה אל תדאג זה הטבע של העגלון כל הדרך לא ינוח ולא יעצר וימהר את הסוסים ולא יתן לסוסים מנוחה עד שיגיעו לעיר וככה תדע ברגע שיעצור את המרכבה תדע שהגעת לעיר אתוכל לרדת בנחת ובשלוה.

הנמשל:

אליעזר מעולם לא היה בעיר הזו לכן אלו הליכתו היתה בדרך טבעית כלומר שכל פעם הסוסים נעצרים לחניה לא היה יודע איה מחוז חפצו אך אחרי שהיתה לו קפיצת הדרך וכך כשנעצרו הסוסים ידע שבמקום זה טמונה לו הישועה לכך האריך בתיאור קפיצת הדרך "היום יצאתי והיום באתי כדי שיראו שה' הביאו הלום ומה' יצא הדבר."

הלכה למעשה

הלכות בישול (ג)

הזזת הסיר למקום חם יותר

פעמים שבמהלך השבת צריך לסדר את הסירים העומדים על גבי הפלטה ולשנות את מקומם סיר העומד על גבי הפלטה מבעוד יום והמאכל שבו "אינו מבושל כל צרכו" אסור בשבת להזיזו למקום אחר על גבי הפלטה שבו החם גבוה יותר ואף באופן שהמאכל שבסיר כבר התבשל (כמאכל בן דרוסאי) וראוי לאכילה ע"י הדחק מכל מקום כיון שהתבשיל עדין אינו מבושל כל צרכו הזזת הסיר למום חם יותר מסייעת לתוספת בשול כתבשיל והרי זה אסור משום אסור בישול.

החזרת סיר על הפלטה

המוריד סיר מהפלטה ורוצה להחזירו אפי' אם כיוון להחזירו או אפי' שלא הורידו על הקרקע מכל מקום אם המאכל אינו מבושל "כל צרכו" אסור להחזירו כי זה מוסיף כבישול התבשיל.

מזל טוב

ברכת מזל טוב שלוחה בזאת למשפחת מאסקאוויטש

להולדת הבת

למשפחת מלכיאל

להולדת הבן

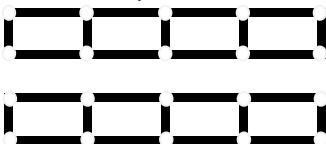
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח מתוך נחת והרחבה.

חידה

איזה דבר אין לו כנפים ועף ואין לו פה ומצפצף.

תשובה לעלון מס' 5

מורידים את חמש הפסים האמצעים.



סיפור בהמשכים

שואב המים שעלה מהונגריה

פרק ו'

דבר אחד חרה להם לזוג כל הימים היה זה מיום שעלה בשנת תרל"ז הגאון רבי יהושע ליב דיסקין, רבה של בריסק ירושלימה. ברוך מרדכי נהג מעודו להציע את עצמו לרכנים ולומדי תורה אשר עלו לירושלים תלמי חכם, ועם העצה זו עלה גם לביתו של הגאון מברסק. הרכנית הסכימה לו מיד, אך הנה התערב כאן בעלה הגאון מברסק ונענה בפסקנות: שואב מים זה לא אשתמש בו! ברוך מרדכי לא יביא מים לביתו.

ברוך מרדכי קד קידה כלפי הרב, ובאימה יצא את הבית, כשהוא מבקש סליחה ומחילה על הפרעת הדר גאון. הוא רץ לביתו, סח לזוגתו כל אותו מעשה תפס בידו ספר תהלים והתנווד על גבו שעות ארוכות דמעות זולגות מעיניו ללא הפוגה ומפעם לפעם הוא מוציא גניחה ממושכת: מי יודע מה ראה בי הגאון הקדוש מברסק? הרי כולי מלוכלך בעוונות.

זוגתו שידעה על שברון לבו של בעלה התמים. בכתה גם היא עמו אך יום יומיים עברו וכל הענין נשתכח מהלב. באחד הימים פוגשת אשתו של ברוך מרדכי את הרכנית מברסק בשוק. ביא אזרה אומץ ניגשה אל הרכנית והביעה את מר ליבה בפניה "בעלי עדיין מגיע לצדקתם של שואבי המים האחרים ומדוע הנכם מסרבים להעסיקו כשואב המים בביתכם? למה לא ישתכר הוא בפרוטות אלה?"

הרכנית מברסק שמעה את מר ליבה ולא נכנסה בדין ודברים אלא הפטירה קצרות: "בעלי הרב מכין גדול הוא באנשים ועדיין לא קרה שמישהו יערים עליו, ואים הוא אינו רוצה בבעלך לשאוב מים בודאי יודע מה שעושה..."

תשובתו זו של הרכנית כרסמה יותר את לבה של אשת ברוך מרדכי: "מי יודע איזה עוול ראה הגאון מברסק בבעלי עד כדי כך, שידחה בשתי ידים מלשמש לו כשואב מים" ממלמלת היא לעצמה אמנם היא יודעת שבעלה עם הארץ אך הריהו נאמן ושומר מצוות, וכודאי אינו נופל משאר שואבי המים בירושלים..."

"ומי בכלל הוא האומר ששואב מים צריך להיות תלמיד חכם?" קורעת היא כאמרה קצרה את שטף מחשבותיה.

המשך יבוא בעו"ה...

סיפור שבועי

גם תכן גם מספוא רב עמנו מקום ללון (בראשית)

מצוה בארבעה מינים

צדיק תמים היה רבי ישעיה איש הורוביץ ובמיוחד הצטיין במידת הכנסת אורחים באחד מימי שישי זמן קצר לפני בא השבת הגיעו אורחים אל מעונו קבל אותם בעל הבית בסבר פנים יפות מהרו האורחים להתכונן לקבל פני שבת המלכה והנה נכנס רבי ישעיה א הדרם וכך אמר להם "יודע אני כי מרחוק באתם ועל כן אינכם מכירים אותי ואת אכסניתי משום כך מודע אני לכם מראש כי יהא עליכם לשלם לי שכר 4 זוזים לאיש יתכן כי זה שכר רב אך תמורתו יכולים אתם לאכול ולשתות במשך כל השבת ואף בסעודת מלוה מלכה שבמ"ש ואכן השבת עברה על האורחים בנעימים הם אכלו ממיטב המאכלים ושתו ממבחר המשקאות הן מחיר רב משלמים הם עבור כל זאת, הגיע בוקרו של יום ראשון והאורחים חפצו להמשיך בדרכם, בטרם יצאו לדרך נגשו אל המארחים ובקשו לשלם את המחיר שנקב בעה"ב בע"ש חיוך רחב התפשט על פניו של מארחם ר' ישעיה ואמר להם על מצוה חשובה כזו אני אקח כסף? וסירב לקבל אז הבינו האורחים שהמחיר שהודיע להם מראש היה אך ורק כדי שיחושו עצמם בבית ובנוח כמשך כל